

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SORANER - diaaet

Månedsskrift for Soransk Samfund

Årgang 71 . Nr. 3

Marts
1986

FRIDERICVS. II. D. G. DANIA. NORVEGIE.
& C. REX.

(Kobberstik fra Frederik II's bibel 1588, Sorø Akademis Bibliotek)
Det er kong Frederik II's uvisnelige fortjeneste, at han i 1586 sikrede skolens fremtid ved at skænke den »sit og Kronens kloster i Sorø« til at betale skolens drift frem i tiden, og dette klostergods klarede opgaven til 1958, hvor voldsomme udgiftsstigninger medførte, at staten overtog skolens drift.

Friskere end Friskbagt

Mette **Munk**TM

Mette Munk A/S · Göteborggade 5, P.O. Box 9 DK 5100 Odense C. Danmark · Telephone 09 13 44 13

Frederik den Andens »besynderlige og bedre« skole

1586

31. maj

1986

Som det kan læses nedenfor i Soranerbladet, vil Skolens 400-års jubilæum blive fejret både før og efter sommerferien med en række arrangementer, som der sikkert vil gå gny af.

Soransk Samfund slutter op i disse arrangementer ved på selve jubilæumsdagen den 31. maj at overdrage – *en mindestele for Frederik II* i blå rønnegranit med bronceornamenter i det lille anlæg umiddelbart syd for Kirkens søndre korsarm, hvor Sorø Klosters kapitelsal lå i middelalderen. Netop her boede en del af de første elever i Frederik II's skole; og pladsen bagved mellem »Guls« og Ingemanns Hus hedder stadigvæk Skolegården.

Chorus Soranus har lovet at medvirke ved at synge fire sange: Jeg veed et sted på den gamle melodi og: Hellig er vor ungdoms lyst før afsløringen og diverse taler, og højtideligheden slutter med: Kong Frederik, glæd dig i din grav og: Dulce Domum.

Derefter er der tid til et besøg i den flotte ny sportshal, der blev indviet i august 1985, og en lille tur i Akademihaven, hvorefter der er soranerfrokost på Hotel Postgaarden, hvor universitetslektor dr. phil *Kai Hørby* (S 1954) vil tale om Frederik II – set i lyset af 1986. Foredraget vil blive udsendt som særtryk af Soranerbladet.

Nærmere detaljer om pris og tilmelding kommer i april-nummeret.

Red

(Fra »Phønix)

1986 – Jubilæumsår

Arrangementer gennem hele året

Selve datoen for skolens fødselsdag er den 31. maj, men det er hensigten, at jubilæet skal markeres med en række arrangementer spredt ud over hele året. Og placeret på begge sider af sommerferien, så både de nuværende 3.g'ere og næste års 1.g'ere kan være med. (For øvrigt er de nuværende 3.g'ere velkomne som gl. soranere til efteråret).

»En skærsommernatsdrøm«

Det første arrangement er årets skolekomedie, som bliver spillet den 7.-11. april. Og bortset fra at skolekomedien altså i år er et projekt ud over almindelig størrelse, så har den det med jubilæet at gøre, at Shakespeare's stykker faktisk har omtrent de samme 400 år på bagen som akademiet.

Selve dagen

Desværre har alle på skolen jo en del andet at tænke på end jubilæum i slutningen af maj: 3.g har begyndt studentereksamen den 26. maj, og 1.g og 2.g begynder med deres eksamensfag den 2. juni.

Men Soransk Samfund vil på selve dagen overrække sin gave, en tre meter høj mindestele for Frederik II, og de, der bor her, vil også på en eller anden måde komme til at mærke, at det ikke er en helt almindelig dag!

Festdag i Sorø og København

Den store festligholdelse finder sted til efteråret, men den præcise dato er endnu ikke bestemt, da mange travle folks kalendere skal passes sammen; blandt andre håber vi at se dronningen og prinsen som gæster.

Men så meget kan da siges, at det eneste sted, vi kan være rigtig mange, er i kirken, og at arrangementet derfor kommer til at

foregå dér. Koret får selvfølgelig nogle særlige opgaver, og der er desuden planer om at inddrage en række kunstnere udefra.

Om aftenen bliver der festforestilling i Det kongelige Teater, og både dér og i Sorø håber vi at se så mange gamle soranere, som der overhovedet er plads til.

Åbent hus på akademiet

Jubilæum eller ej – skolen er andet end historie; og rækken af arrangementer afsluttes derfor med en åbent-hus-dag, først og fremmest for forældre og andre interesserede fra Sorø og omegn, hvor vi kan vise, hvad skolen og dens lokaler ser ud af og bruges til i det daglige.

Bøger til jubilæet

»Sorø Akademi. Bygningernes historie« er allerede udkommet som den første publikation i anledning af jubilæet. (Den kan fås både på skolen og i boghandelen).

Men ellers er det første, man kommer til at se på tryk, ikke en bog, men et frimærke med hovedbygningen og vores våben, som udkommer i marts.

Kort efter, den 1. maj, kommer første bind af Svend Ranvigs Sorø-krønike, som beskriver stedets historie fra den første bebyggelse i 1142 og til nu. Andet bind, som kommer til september, rummer en række dokumenter (pavebreve til klosteret, de forskellige fundatser for skole og akademi, Sorø Klosters Gavebog m.m.), flere af dem for første gang oversat til dansk.

Stiftelsen Sorø Akademi har med en større gave bekostet, at skolens malerier er blevet farvefotograferet, så de kommer med i værket.

Ud over denne bog er forskellige andre tryksager på bedding, herunder især en beskrivelse af skolen i dag gennem fotografier med tekst.

Udstilling i kirken

Skolen kan naturligvis ikke stå åben i det daglige, men mange tusinde gæster besøger hver sommer kirken, og det er planen

i den nordre korsarm at lave en udstilling fra skolens bibliotek, der kan give et indtryk af Frederik II og den tid, skolen blev grundlagt.

Økonomien

Som man kan forestille sig, bliver det ikke helt billigt at gennemføre et så omfattende program som ovenstående. Og der er ikke på statens almindelige budget afsat penge til at fejre jubilæum.

Men heldigvis har en gruppe gl. soranere påtaget sig at hjælpe med at samle de nødvendige midler sammen. Og vi håber at mange – også uden direkte opfordring – vil give akademiet en fødselsdagsgave, f.eks. i form af en gave til kulturfonden.

Lars Kelstrup

Nye lokaler

Beslutninger og planer

Istandsættelsen af Ingemanns Hus skrider frem med raske skridt. Undervejs er der kommet penge, så også 1. sal kan renoveres i denne omgang.

Efter endt ombygning skal huset bruges som administrationsbygning med kontorer til rektor, inspektorer og studievejledere. Det betyder, at EDB, som i en overgangsperiode må opholde sig på Biblioteket i Nordre Læsesal, på lidt længere sigt kan få plads i de nuværende kontorlokaler på Hovedbygningen.

Det er gået stærkt med byggesagerne i de seneste år, og for at få et overblik over behov, mangler og muligheder, har bygge-myndighederne besluttet i samarbejde med skolen at udarbejde en plan over byggeriet i de kommende fem år.

Forhåbentlig bliver denne plan til inspiration og et godt værktøj i arbejdet med at udbygge skolens fysiske rammer, og ikke en blokering for hurtige initiativer og pludselig sete muligheder i fremtiden.

Sten Jensen

Stor gave

100.000 til Hauchs Samling

Fra Harboefonden har Hauchs Samling

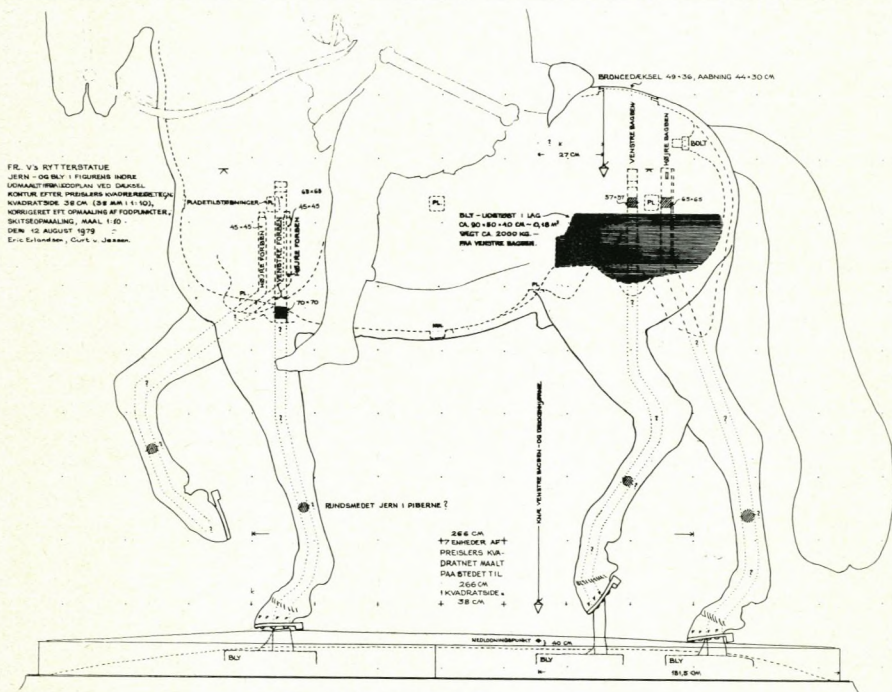
modtaget 100.000 kr. i anledning af skolens 400 års jubilæum i år.

Det er endnu usikkert, hvad pengene skal bruges til – der er jo meget, der kan komme på tale. Muligvis vil de blive investeret, så afkastet kan bruges til at dække løbende udgifter. For eksempel koster det mange penge at lønne personale, og det var grunden til, at samlingen ikke

kunne holde åbent sidste år; måske kunne den store gave hjælpe her.

Som omtalt i sidste PHØNIX fik vi sidste år økonomisk mulighed for at lade tre glober fra 1720 restaurere. Der er truffet aftaler om dette arbejde, og det vil formentlig vare et halvt års tid.

Hemming Andersen

»Frederik den Femtes rytterstatue«

Snittegning visende de tilbageværende jern efter den fjernede kernemasses jernkonstruktion og blystøbningen over venstre bagben. De tre bærende ankerjern blev efter figurens nedsænkning i piedestalen omstøbt af store blyklodser. Opmålt 1979. C.v.J

(Her er en bedre tegning, undskyld!) Red

Livet i London før og nu

fra vor London-korrespondent
Henry Krog-Meyer (S 1911)

I begyndelsen af dette århundrede stod England i spidsen for dronning Victorias verdensomspændende imperium. Kolonisatorerne skabte ro, orden og retfærdighed og var derfor afholdte. Generationer af disse pionerer havde sejlet store værdier

hjem til moderlandet. England var mægtigt, respekteret og vellidt verden over.

Men tyskerne påførte briterne grusomme tab under den første verdenskrig. Astronomiske beløb måtte anvendes til våben, krudt og kugler, som der ikke kom noget produktivt ud af.

Men nye kolonier blev vundet ved fredsslutningen, og England var vel i 1919

nær kulminationen af sit verdensherredømme. Krigens ødelæggelser medførte dog arbejdsløshed og fattigdom, men det bedredes ret hurtigt, og i 1939 var landet atter fuldt produktivt, og det kunne nok behøves, for nu skulle det atter vise sin modstandskraft, da de militærgale tyskere truede med at erobre verdensherredømmet.

I eftersommeren 1938 fik Hitler ved mødet i München alt, hvad han ønskede sig: Sudeterlandet, herredømmet over Tjekoslovakiets våbenfabrikker o.s.v., mens den naive Neville Chamberlain ikke forstod, hvor han var blevet snydt. Han kom hjem, viftede med paraplyen og forkyndte, at han kom hjem med »*peace in our time*«, en latterlig vurdering af situationen. Men hans uduelighed blev afsløret, og Winston Churchill trådte til, og så kom der gang i sagerne, for hans motto var: »Gør det i dag!« Englænderne spurgte hinanden: »Hvorfor kommer vi ikke Polen til hjælp?« Og endelig kom krigserklæringen.

Der var ingen militær begejstring, ingen fædrelandssange blev sunget, for Churchill havde jo kun lovet os blod, sved og tårer.

Alle var klare over, at det var bitter alvor, og at det ville vare længe. Man ventede omgående luftbombardementer, og regeringen beordrede 100.000 ligkister deponeret i London.

Luftbombardementer

Mange firmaer flyttede deres kontorer ud på landet, men jeg havde 4 kontrakter løbende i London, og det var beskyttelsesrum, så jeg blev i byen. Især jøderne i Eastend var meget nervøse. De kunne ikke vente på betonrum, men forlangte masser af sandsække stablet op til beskyttelse.

Og så gik det løs. Hitler ville tvinge os til overgivelse, i 25 nætter i træk hylede sirenerne deres advarsler, straks når mørket faldt på. Bomberne hylede infernalsk på den lange vej fra fly til jorden, og man kunne ikke lade være med at tænke: »Mon dit navn står på netop denne bombe?«

Med stor gæstfrihed delte min pensionærtværtinde sit kælderrum med alle sine pensionærer. Jeg sørgede for, at rummet blev afstivet og forstærket, og der sad vi så næsten hver nat fra mørkets frembrud til den lyse morgen.

Hvis nogen ville spørge mig, om jeg var bange, så må jeg svare ja, men det er utroligt, at det ikke var nok at være i live næste morgen, man skulle også kunne passe sit arbejde, og så måtte man have søvn. Efterhånden blev vi ganske ligeglade, lod bomberne falde og sov bare.

Jeg pakkede en kuffert med tøj og deponerede den hos en ven, så jeg havde noget i reserve, hvis bomberne en morgen havde ødelagt alt min kluns.

Engang inspicerede jeg et arbejde for Royal Navy i Pembroke, en lille havn i Wales. Jeg boede hos min arbejderformand, for hotellerne var ofte belagt af hær og flåde, og da jeg var kommet i seng, hørte jeg mange fly brumme, men tænkte, at de var på vej mod Liverpool, og så faldt jeg i søvn. Kort efter vækkede arbejderformanden mig og sagde: »De må hellere stå op, Sir, hele havnen står i lys lue!« Bomberne væltede ned, og endog en enlig robåd brændte ude i havnebassinet. Heldigvis faldt de nærmeste bomber ca. 100 m fra vores arbejdsplads, så konstruktionen blev reddet.

I foråret 1945 blev danske i England opfordret til at deltage i kursus, hvor man lærte at uskadeliggøre miner og bomber. Hensigten hermed var, at hvis engelske tropper skulle sættes ind for at erobre Danmark, skulle vi frivilligt følge i deres kølvand og afmontere minerne.

Denne uddannelse fandt sted på et lille gods i Northhumberland, som var overtaget af Royal Navy og kaldtes H.M.S. Volcano. Lå der en advarsel i dette navn? Vi var seks danskere på dette kursus, og vi havde det dejligt med lang fritid, formiddagskaffe kl. 11.00 og blev passet af tre piger fra Womens Navy.

Senere flyttedes kurset til H.M.S. Vernon Portsmouth, ialt 7 uger. Det var mit hemmelige håb, at det ville medføre snar-

lig overflytning til Danmark, og virkelig! Den 16. juni 1945 blev vi fløjet til Kastrup, hvor vi blev modtaget af danske sø-officerer med en admiral i spidsen, og vi kom i Berlingske Aftenavis med billede og navne, og så var jeg atter på dansk grund efter 5 års fravær.

Og jeg blev et unikum ved, at jeg fik både dansk og engelsk officersrang, idet jeg var taget til kornét og senere blev løjtnant i ingeniørregimentet, og så blev jeg nu kvartermester I i Royal Navy = premièrløjtnant.

En af de største fejltagelser, den engelske regering har begået, er, at den har sluppet alle de farvede folk ind i England, især fra Indien og Vestindien. Det har ødelagt England, at de fik lov til at udnytte deres britiske statsborgerret og deres britiske pas på den måde.

Da Indien fik sin selvstændighed i 1947,

skulle regeringen have sagt: »Det er i orden, men kun på betingelse af, at I giver afkald på jeres britiske statsborgerret, og så må I søge om opholdstilladelse som andre udlændinge«.

I Indien levede de fattige i sult og nød, men i England fik de arbejdsløshedsunderstøttelse, huslejetilskud, gratis lægehjælp m.m., og derfor strømmede de hertil i store mængder, og det har ødelagt England!

London er blevet en helt anden by. Hveranden indbygger er nu farvet, og af resten er igen hveranden andre asiatiske folk, italienere, spaniere eller lignende, så der er knapt et kristent menneske tilbage i London, og også andre steder i landet er der uro, vrøvl med børns undervisning, raceuligheder og optøjer. Og det er en skam, for det var en dejlig by!

OPLEV DET ANTIKKE

ROM

med

SAXTORPH

8 dages rejser med rutefly ab Kastrup

Rejse 1: 12.-19. april – Rejse 2: 19.-26. april

Rejsepris: kr. 3696,00

Incl. 2 heldagsudflugter – 1. Tivoli – 2. Ostia,
plus 1 halvdagstur til Via Appia og Katakomberne.

EGV/Spare-ferie

Kultorvet 7, 1175 København K

Nærmere information – Ring

(01) *14 66 00

Medlem af Danmarks Rejsebureau Forening
og tilsluttet Garantifonden.

Nærmere
oplysninger
og tilmelding
hos –

Chefen for den danske delegation ved et møde for told- og politiorganisationer for hele verden, afholdt i Ottawa Canada i 1980 om bekæmpelse af narkoticasmugleri og økonomisk kriminalitet Aage Niegaard (R 1947) – nu distrikts-toldchef i Køge.

Hverdagsliv i Schweiz

I forbindelse med en fødselsdagshilsen til SB's redaktør var jeg så letsindig at fortælle, at jeg var een af de mange soranere, som havde boet udenfor kongeriget. Baggrunden var en notits i bladet om, at der nok var stof at hente i denne personkreds. Jeg havde også den tilføjelse, at det for mit vedkommende burde ligge langt ude i fremtiden. Men redaktøren er jo hurtig og opfordrede mig til ufortøvet at gribe penne. Det gør jeg så.

Da jeg i 1947 forlod Sorø, var der to afgørende faktorer for mit valg af uddannelse: Jeg skulle kunne forsørge mig selv og det skulle være et job med fremtidsmuligheder. At det blev toldvæsenet, er nok min fars fortjeneste. Jeg havde vel selv nogle romantiske forestillinger om smugleribekæmpelse og måske til søs. Bl.a. fra en Fy- og Bi-film: »Vester Vov Vov«. Det er iøvrigt i dag navnet på en lille seriøs biograf, som drives af nogle unge studerende, hvoraf tre er mine børn.

Min vej blev imidlertid den administrative og fra et tidligt tidspunkt den central-administrative. Med tjeneste i distriktsmyndigheder, direktoratet og finansministeriet, hvor jeg i rigt mål har haft fordel af de åbne uddannelser, som hen ad vejen har givet mig den uddannelse, jeg ikke havde råd til ved starten. Ikke mindst i de år jeg var leder af Toldskolen.

I 1965 havde jeg i nogle år arbejdet som sagsbehandler og overreferent i finansministeriet. Blandt andet med internationalt told- og handelssamarbejde. GATT, vest-europæiske markedsplaner og især EFTA. En sen eftermiddag sidst på ugen kom min daværende chef til mig og fortalte, at EFTA-sekretariatet i Geneve søgte en toldekspert til den handelspolitiske afdeling og man ønskede derfor at se på nogle kandidater fra medlemslandene. Han syntes Danmark skulle sende mig.

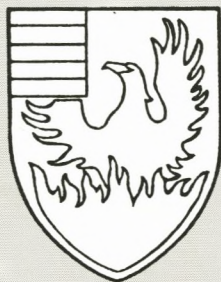
Efter en nats overvejelse og en lang snak med min kone, som straks syntes om tanken, satte jeg familiens sidste midler i en flyvebillet til Geneve. De næste par døgn var noget hektiske. Sammen med andre blev jeg interviewet af den engelske generalsekretær, af hans stedfortræder, den svenske Knut Hammarskjöld (idag IATA-chef), af chefen for handelspolitisk afdeling, Torben Jantzen (idag direktør i Den Danske Bank), og forskellige andre.

Kort fortalt endte turen for mit vedkommende med et tilbud om ansættelse nærmest fra dagen efter. Og havde det været hektisk, blev det ikke mindre travlt at etablere flytning for den lille familie med tre børn.

Efter en måned alene på Hotel du Berne, lige overfor banegården, fik jeg familien ned til mig, i en helt ny, stor og dejlig lejlighed i et 11-etagers hus ikke langt fra Palais des Nations og tæt ved mit kontor.

Min indtægt var steget til næsten det dobbelte, den var skattefri, og vi fik diplomatstatus. Så det var væsentligt forbedrede vilkår på det ydre. Også selvom der i kontrakten stod, at jeg skulle fratænde med kort varsel og betale hjemflytningen selv, hvis de ikke kunne bruge mig.

**Et tilbud til
medlemmerne af
Soransk Samfund**

I anledning af Sorø Akademi Skoles 400 års jubilæum udsendes værket om skolen og de andre soranske institutioners historie fra ca. 1140 til i dag.

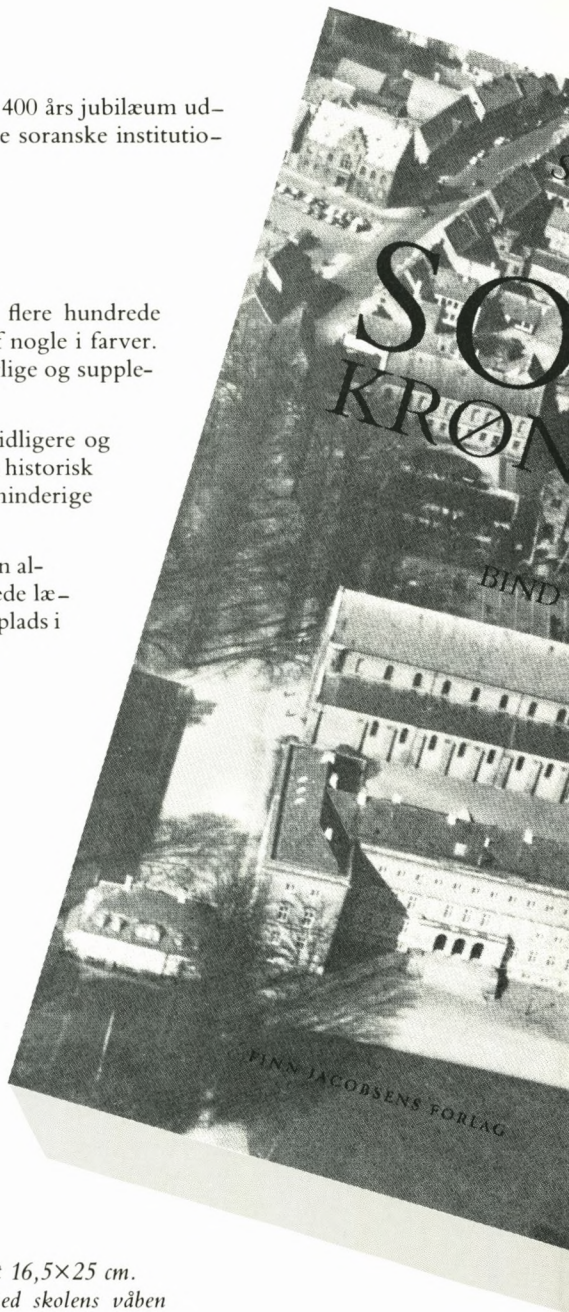
Svend Ranvig:

SORØ KRØNIKEN I - II

2 store bind, gennemillustreret med flere hundrede tegninger, kobberstik og fotos, heraf nogle i farver. Alle illustrationer er ledsaget af udførlige og supplerende billedtekster.

Værket er velegnet til at give både tidligere og nuværende elever en indføring i og en historisk baggrund for deres skoleliv på dette minderige sted.

Men værket henvender sig også til den alment kulturelt og historisk interesserede læser, idet Sorø indtager en væsentlig plads i Danmarks 1000 årige historie.

2 store bind – i alt ca. 550 sider, format 16,5×25 cm.
Indb. i smukke røde hellærredsbind med skolens våben
præget i guld på bogernes perm.
Bogladepriis pr. bd. kr. 335,-

Benyt det særlige tilbud om medlemsrabat på 20%

Kort om værkets indhold:

Bind I omhandler Sorøs historie på en lettilgængelig og let læselig måde, som det antydes i værkets titel: Sorøkroniken.

Skjalm Hvides sønners grundlæggelse af benediktinerklostret og Absalons og Hvideslægtens indsats for cistercienserklostret er et afsnit for sig. Derefter følger en behandling af Frederik den Andens »besynderlige og bedre kost-skole« for 30 adelige og 30 ikke adelige drenge fra 1586, som jo stadig eksisterer med de ændringer, tiden har ført med sig, og de forskellige Akademier og skolens udvikling til i dag.

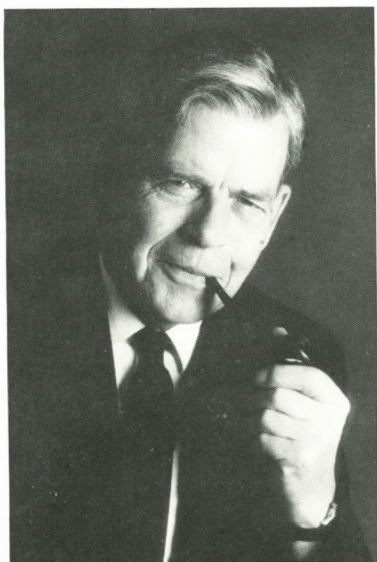
Det er tilstræbt at understrege kontinuiteten og de traditioners betydning, der i tidens løb har vist sig værdifulde for at skabe det ganske specielle soranske kulturelle klima, som alle gamle elever har lært at kende, og som de fleste har sat pris på.

Af farvegengivelserne i dette bind kan nævnes skolens malerier: Jens Juels portrætter af Frederik den Sjette og dronning Marie som nygifte, Dajons buste af Frederik den Sjette som konfirmand og Eckersbergs maleri af samme i festsalen i kroningsdragt, for ikke at glemme Roselius portræt af Ludvig Holberg og Marstrands af B.S. Ingemann. Endvidere kongebillederne i Festsalen, Chr. Dalsgaards maleri af Stengangen og Museumsgangen og rektorportrætterne i Lovsangssalen. Økonomisk støtte til optagelse og gengivelse af farveillustrationerne i begge bind er ydet af Stiftelsen Sorø Akademi.

Bind II rummer en lang række dokumenter vedrørende Sorø: Paveprivilegiebreve på dansk til Sorø Kloster, Absalons testamente, Sorø Klosters gavebog, *oversat fra latin for første gang i dette værk*, farvegengivelser af den berømte skjoldefrise i kirken med 150 skjolde, både som den er nu og ældre akvareller af Abildgaard fra 1756 og af Burmann Becker fra 1869. Endvidere bringes Frederik den Andens fundats for kostskolen på moderne dansk, ligeså Christian den Fjerdes fundats for det ridderlige akademi 1623 og universitetet i Sorø fra 1643, ligeledes oversat fra latin for første gang. Frederik den Femtes fundats fra 1747 og Holbergs testamente og Frederik den Sjettes fundats for den genoprettede skole og Akademiet fra 1827. Bindet slutter med dronning Margrethe den Andens fundatstillæg af 1973, der er det juridiske grundlag for Stiftelsen Sorø Akademi.

Alle disse ovenfor nævnte dokumenter er spredt vidt omkring, og det er derfor første gang, at de bringes samlet i én bog og i et sprog, som alle kan forstå.

Forfatteren, lektor cand.mag. Svend Ranvig (f. 1915) har været elev på Sorø Akademis Skole fra 1928-35, adjunkt og lektor ved skolen fra 1944 til 1985, bibliotekar ved Sorø Akademis Bibliotek fra 1965-85 og redaktør af Sorøerbladet siden 1978 og har i mange år studeret Sorø's historie og samlet stof til det nye store værk. Han har holdt en lang række foredrag om emnet.

Medlemsrabat. Efter aftale er det besluttet, at medlemmerne af Soransk Samfund kan erhverve dette værk med 20% rabat, dvs. kr. 268,- pr. bind + porto kr. 20,- i alt kr. 288,- pr. bind.

Bind 1 udkommer medio april, og det afsluttende bd. 2 forventes udgivet i slutningen af august.

Medlemmer, der bestiller værket, vil få de to bind fremsendt ved udgivelsen, vedlagt et girokort, som bedes betalt inden 8 dage efter modtagelsen.

Bemærk venligst, at betingelsen for at erhverve værket til medlemspris er, at bestillingen skal være afgivet *inden* den 1. april 1986. Kuponen – gerne udfyldt med skrivemaskine eller blokbogstaver – sendes til:

Finn Jacobsens Forlag – Gothersgade 56 - 1123 København K

Undertegnede, der er medlem af Soransk Samfund, bestiller herved et eksemplar af Svend Ranvig: SORØKRØNIKEN Bind 1-2 til medlemspris kr. 288,- pr. bind incl. forsendelse til levering, når bindene udkommer. Betaling: giro inden 8 dage efter modtagelsen.

NAVN: _____

ADRESSE: _____

POSTNUMMER: _____ BY _____

UNDERSKRIFT:

Vore to piger kom i en svejtsisk pige-skole og lillebror i FN's børnehave. Vi kaldte det dernede for FN i korte bukser. Det var en stor omvæltning for os alle. Børnene gik i skole hele dagen, men kom som jeg selv hjem til frokost. Aftensmåltidet blev til kl. 20,00. Alt foregik på fransk. På kontoret dog også engelsk og tysk. I børnehaven på alverdens sprog og uden megen grammatik. Vi kom alle hel-skindet igennem det og har fået sprog- og kulturpåvirkninger, som gavner os resten af livet. Talord voldte lidt problemer i begyndelsen. For en dansker er det lidt bagvendt at sige tyveogeen. Også historie og geografi var noget andet. Min mellemste datter kan alle kantoner og alpespidser, men har den dag i dag lidt besvær med byerne i Jylland!

Min kone var den, der var bedst forbedret. Hun er født i Shanghai af italiensk-russiske forældre og vant til at tale engelsk hjemme. Så hun kunne alle hverdagsordene. Men vi andre kom da også efter det.

Der var heller ikke nogen særlig overbærenhed hos de lokale. Jeg husker skolelederen, da pigerne skulle meldes ind. Min franske var det, jeg havde lært af lektor Pihlkjær og ved senere arbejde med franske tekster. Jeg foreslog derfor, at vi kunne tale tysk eller engelsk. Men »Nej«, som han sagde: »Her taler vi fransk«. Og det gjorde vi så!

Løvrigt var folk vældig flinke til på en måde at retlede os, både med grammatik og udtale. Så sammen med den daglige avis, Tribune de Geneve TV og nogle gode sprogkurser blev det til en rigtig intensiv sproguddannelse. Noget, man skønner på, når man i sin tid måtte have ekstra timer hos redaktøren for at klare den lille latinprøve hos lektor Raft.

Næsten alle svejtsere havde to – syntes de selv – vigtige spørgsmål til os. »Hvordan er havet?« og »Hvordan kan man have en konge i et moderne land?« Det første kunne vi svare langt på, fordi vi selv elsker havet og at sejle. Det andet kort og enfoldigt: »Vi har en konge, fordi

danskerne ønsker det, og fordi kongefamilien gør det godt«.

Geografisk er man både smukt og centralt placeret i Europa, når man bor i det-te hjørne af Schweiz. Omgivet af Alper og Jurabjerger lige ved Lac Leman. I en relativt stor international by og alligevel med få minutters kørsel til oprindeligt bonde-land eller storslået natur.

Man kan hurtigt være i Italien. Min italienske svoger boede i Genua. En halv dags kørsel gennem Mont Blanc. Vi var i Frankrig flere gange om ugen, ikke mindst, fordi vi der kunne købe dansk smør og den daglige rødvin til en samlet pris, der kun kunne have betalt for smørret hjemme. Sikke nogle vaner man kunne få sig!

Vi gik meget ud og spiste. Køkkenet i Suisse Romane er fransk. Bare bedre både i kvantitet og kvalitet. Nok den svejtsiske indflydelse. Det var billigt at spise ude, og min kone og jeg gjorde det, når vi gik hjem fra de ambassadereceptioner, som fulgte med jobbet. Ofte sammen med gode venner eller med børnene. De skiftedes til at komme med. I en flok på tre er det skønt at være enebarn i byen med mor og far.

Vores omgangskreds var af alle nationaliteter. Men vore egentlige venner blev to engelske par og et svejtsisk samt den danske ambassaderåd, som var en gammel kollega hjemme fra finansministeriet.

Dertil kom alle de tilrejsende delegerede, hvor især de skandinaviske var dem, der kom hos os til mere end reception. Også her lærte vi at invitere ligeså billigt, som at gøre det hjemme. Og så kunne min kone forberede sig ved at gå til frisøren istedet for at stå i køkkenet.

Vi fik venner for livet. Nogle besøger vi, når vi hvert andet år smutter gennem vort andet fædreland på vej til Italien. Andre når vi hvert andet år dyrker en speciel hobby med at sejle i Narrowboats på engelske floder og kanaler. Endelig har jeg i en årrække som chef for et internationalt kontor mødt mange af dem igen og igen rundt om i verden. Navnlig for et lille

land bliver mange ting nemmere, hvis forholdet til de større varetages af »Old Boys«, som udgangsvist forstår hinanden, og »taler samme sprog«. Så der har også været arbejdsmæssige fordele, som rækker ud over det personlige.

EFTA, som var min arbejdsplads, står jo for det, vi på dansk kalder Den Europæiske Frihandelssammenslutning. Det blev oprettet i 1960 og var en løsere sammenslutning end den, EF med grundlag i Rom-traktaten havde dannet. Hovedformålet kan forenklet beskrives som Fri handel mellem medlemmerne med egne produkter – uden fælles ydre toldpolitik. Det er mere kompliceret, end det lyder, og der var også andre hensigter, bl.a. den politiske, at genoprette den økonomiske enhed for kontinentet, Storbritannien og Skandinavien. Alt dette er en anden og længere historie, som ikke er så aktuel og spændende for tiden som Danmarks forhold til og i EF.

I sekretariatet var vi 101 ansatte, EF havde samtidig omkring 6000, så vi skulle alle spænde over mange områder og arbejde ret selvstændigt. Nærmest som på et sagførerkontor.

Min opgave var at være stedfortræder for lederen. Det betød, at jeg repræsente-

rede EFTA i andre internationale organisationer, at jeg var sekretær for toldkomiteen og den handelspolitiske komite, samt at jeg blev sendt til medlemslandene som rådgiver og/eller undersøger af særlige problemer. Jeg var således to perioder i Østrig og Portugal.

Jeg kom også igang med faglig oversættelsesvirksomhed, og stod bl.a. sammen med en kollega for den danske udgave af bogen »Efta bygger et frihandelsområde i Europa«, 1967, ca. 200 sider.

Vore kontorer lå dengang lidt ovenfor byen og med resterne af en gammel gård på den anden side af vejen. Jeg kunne høre kobjelder gennem de åbne vinduer og se bjerge. Det er noget, jeg ofte savner. Især her i Køge, hvor jeg på mine gamle dage er blevet chef for et tolddistrikt, der omfatter de 11 kommuner i Roskilde amt og 4 i Vestsjællands amt. Fra Solrød til Sorø, siger vi her i huset.

Om Schweiz kunne jeg skrive og tale i dagevis, men alt skal jo have ende, og jeg vil slutte med at sige, at gennem alle årene har vi mødt soranere og haft et godt samvær. Hvis nogen af dem læser disse linier, siger vi hermed – tak for sidst.

Aage Niegaard, distriktstoldchef i Køge

Mine lærere på Sorø

af fhv. minister K. K. Steincke (S 1899)

I min tid – altså for 100 år siden eller i hvert fald i forrige århundrede – var lærerstaben på Sorø Akademi rigeligt forsynet med originaler, både ud- og indvendig mærkelige og særprægede mænd, som det selv med mine etiske grundsætninger og udprægede trang til at forbedre mine medmennesker var helt umuligt at få bugt med. De stod ganske uforstående overfor mine psykotekniske metoder og betragtede alle mine forsøg på at gøre dem noget mere civiliserede som blot næsvished eller uartighed. Nu må man jo til deres undskyldning erindre, at de levede på en tid, hvor man bildte sig ind, at det var dren-

gen, der skulle have respekt for lærerne og ikke omvendt, altså før teknikkens, psykoanalysens, mentalhygiejns og den gensidige mistænksomheds rivende udvikling.

Man vil forstå de vanskeligheder, som min moralske aktivitet mødte i denne forsøgsmark med en række vildtvoksende træer af sælsomt ydre og en yderst indviklet vækst, en lærerstab, som vil forekomme nutidens stiltfærdige personer helt usandsynlig. Lad os f.eks. begynde med den daværende rektor *Bartholomæus Hoff*: Trods hans originalitet satte jeg ham højt, jo højere, desto længere jeg kendte

ham. Det var en mærkelig fremtoning i det ydre: Høj, ludende, alt andet end repræsentativ, trods sin evindelige og højhalsede diplomatfrakke, med hele hovedet tilgroet af et langt, sort fuldskæg og et stort, sort hår, der fortil gik op i en kakaueagtig top, med rynkede øjenbryn og en bister mine, en mærkelig florumvunden mand, ville Storm Petersen have sagt, hvis han havde set ham, som han daskede rundt i nedbøjet og dyster tungsindighed. Men samtidig drastisk, vittig, fuld af lune, med det dejligste smil i de tæt sammenknæbne øjenkroge, der altid fortalte én, at han morede sig kongeligt over ens narrestreger, samtidig med at han udførte sin embedsmæssige pligt at hegle en igennem: »Er du der nu igen, dit lastens barn, vitio nate. Ak, lille Sten«, – Steincke var tysk, så det tog han ikke i sin mund – »hvad skal det dog blive til med dig – min kære ven«. Han var en fremragende lærer, samtidig bidsk og lun, streng og morsom, morsomst iøvrigt, når han lagde bogen og begræd sin egen ulykkelige skæbne, samtidig med at han gravede sig i skægget eller borede sig i øret med brillestangen under de frygteligste grimasser.

Den største dumhed, han i sit liv havde begået, var, da han lod sig udnævne til denne forbandede skoles rektor, han, der hidtil havde ført en ungarls stille og fredelige tilværelse i en beskeden lejlighed over Klosterporten, en virkelig klostertilværelse med den stakkels forvoksede frk. B. som den eneste, der plagede ham med sit madvrævl, han skulle nu rykke ind i en 10-værelses lejlighed og oven i købet møblere den. Det gik heller ikke, for da han kom til værelse nr. 10, var der kun et vist natmøbel tilbage, og det kunne han absolut ikke undvære i nr. 9 o.s.v. Bundkonservativ var han og fuld af foragt for venstrebønderne i almindelighed, I. C. Christensen i særdeleshed. Denne foragt var dog gået af ham, da jeg for nogle år siden mødte ham, efter at han havde været oppe at takke I. C. for en modtagen orden. Han var da fuld af lovord over denne simple jyske degn, der alene i kraft af sine

K. K. Steincke, tegnet af Lünell

evner og sin målbevidsthed havde hævet sig op til et af statens højeste embeder, i forhold til hvilket en rektor, selv på Sorø skole og opdragelsesanstalt, var som en ussel spurv overfor ørnen. Han var så optaget af sine lovprisninger, at han ville være falder over adskillige af »de forbandede ridehjul«, hvis jeg ikke havde taget ham under armen. Nå nu gik I. C. Christensens politik efter 1901 jo heller ikke i egentlig forstand ud på at nedbryde det konservative grundsyn i befolkningen!

Engang klagede vi med mig som ordstyrer over osten, idet jeg betegnede denne som sålelæder. Han beordrede mig derefter ned hos økonomen for at hente et par stykker med ost, nød den uden at fortrække en mine og sagde derefter: »Mig smager denne ost som den herligste lagkage!« Dagen efter havde vi skrabet al den ostemad sammen, der kunne rummes på et mægtigt fad, som var anbragt på katederet. »Hvad skal det her forestille«, spurgte rektor med stærkt rynkede bryn. »Det skal forestille«, svarede jeg, »at klassen ønsker rektor al den lagkage, som livet kan byde på!« »Tag det skidt væk«, sagde

rektor, men fra den dag fik vi en langt bedre ost.

En dag havde jeg som elev i 4. klasse, der ikke måtte ryge, været oppe i byen at hente en pose Melange-Nicot nr. 1, der desværre stak op af frakkelommen, idet rektor passerede. Han sagde ingenting, men tog ganske stille posen op af lommen. Den næste dag kom det: »Egentlig skulle jeg straffe dig, lille Sten, men din tobak smagte så dejligt, at jeg ikke nænner det. På den anden side burde jeg jo erstatte den, men når en elendig knægt som du vover at ryge bedre tobak end din skoles rektor, så har du jo sikkert råd til at forære ham den«. – Og glad var jeg, hvem stuearresten ellers var vis.

En anden gang havde jeg været uartig i religionstimen og var af den elskelige hr. *Pedersen* – kaldet Peder – sat udenfor døren, fordi jeg i al sagtmodighed havde spurgt, hvilken nytte det var til, at apostlen Peder lod sig korsfæste med hovedet nedad! – Da det imidlertid var lige ved frokost, mente jeg, at det ville mere mig mere at begynde på frokosten fremfor at stå og glo ude på den kolde gang, hvorfor jeg listede ind i spisesalen og fangede an. Uheldigvis kom rektor og forlangte, som

naturligt var, nærmere besked. Jeg måtte selvfølgelig gå til bekendelse og ventede en ordentlig røffel, men rektor sagde kun: »Det er muligt, du vil have mere udbytte af denne form for føde end af hr. *Pedersen*, men bestræb dig alligevel, lille Sten, på aldrig at gøre denne rare mand fortræd«.

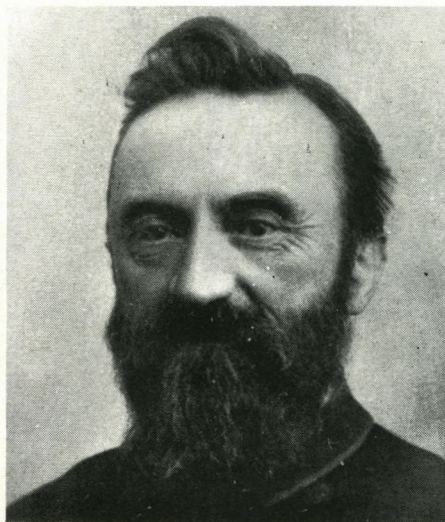
Jeg husker endnu hans ansigt, da vi var rykket op i 1. gymnasieklasse og havde den første time i græsk. Han stillede sig midt på gulvet, så over brillerne rundt på hver enkelt, sukkede dybt og sagde: »Og denne samling forlanges der, at man skal sige De til«!

Ved studentereksamen i græsk, hvor jeg var temmelig fræk, kom rektor ud og sagde: »De fik mgx; det var for meget, men censor opdagede åbenbart ikke, hvor meget De svindlede, lille Sten«. »Jeg svindlede ikke, hr. rektor, jeg fulgte kun min rektors vise råd, at det at tage eksamen består blot i at kunne stikke censorerne blå i øjnene«.

Den sidste skoledag spurgte han hver enkelt, hvad han ville være, men da han kom til mig, rystede han på hovedet og sagde: »Ja, med det hoved kan man jo desværre kun blive jurist«.

Også en yderst ejendommelig personlighed var vor fysiklærer *Eugène Ibsen*, efter sigende søn af en forlængst afdød konge. Det vil dog aldrig kunne oplyses, da han var født længe før, jeg fik gennemført loven om udenfor ægteskab fødte børns ret til navn og arveret efter faderen! Det var for resten ham, der ifølge højesteretssagfører Ballhausen engang sagde til en undrende elev: »Der er fremgang, nul«!

Men jeg vil hellere dvæle lidt ved en anden original blandt overlærerne, regne- og matematiklæreren *Thaarup*! Han blev kaldt skipperen, dels i kraft af hele hans ejendommelige, robuste ydre – bred og sværlemmet, med ørnenæse, høgeblik, et mægtigt buet skaldepande og et stridt skippereskæg – dels på grund af hans besynderlige gang; han roede sig nemlig frem mod målet med voldsomme bevægelser, der

Rektor Hoff

(Fortsættes)

Frokosten den 6. februar

Vi gøs med anstand – lokalet er radiatorfrit – og en i hast fremskaffet varmluftblæser hjalp som en skrædder i helvede, men til gengæld fik vi, takket være Livets Vand, hurtigt den indre varme!

Harlang præsiderede; diverse formalia blev overstået hurtigt og effektivt, selv »Jeg veed –« havde en snært af vemodig skønhed over sig (!) og det uden Herlufs forsang! Efter almindeligt grovseri i et stykke tid introduceredes dagens taler, Jysk Afdelings formand Hans Andersen, der holdt et ualmindelig interessant og velformuleret foredrag om Karen Blixen filmen og baggrunden for den. Netop fordi Hans Andersen uden overdrivelse kan kaldes specialist i alt hvad angår Karen Blixen – han har selvfølgelig været på »den afrikanske farm« og studeret stedet – blev foredraget en oplevelse: »I kan godt glæde jer til den film«, sagde han, »det er en kærlighedsfilm, der appellerer til vore følelser, en film om Karen Blixen og Afrika: Hvordan hun »bemægtiger« sig Afrika, og hvordan hun mister det.«

Hans Andersen fortalte, hvordan Afrika blev det tabte paradys for hende og hendes skæbne: Tabet af mændene i hendes liv, Bror og Hatton, og tabet af farmen, de tre dramaer der skabte hende.

Filmen er også bygget op på basis af »Out of Africa« (på dansk »Den afrikanske farm«), der også har givet filmen navn, men som ikke følges slavisk. Filmen er først og fremmest »film« bygget op efter amerikansk recept: En kærlighedsfilm fokuseret på trekantdramaet. Optagelserne begyndte den 14. januar 1985, på dagen for Karen Blixens ankomst til Afrika i 1914.

Indsatsen er imponerende: Da optagelserne på selve farmen viste sig uigennemfærlige, lejede man en anden farm og opførte tro kopier af hvad man skulle bruge. 95% af filmens billeder blev optaget på fire måneder i Kenya, resten er taget i England, intet i Danmark! Hans Andersen spåede at der sikkert ville blive voldsom diskussion i Danmark om filmen,

men det ville nok ende som »skandalen« med Danny Kaye i H. C. Andersens seng i Odense – triumf! »Med den yndige og særprægede Meryl Streep i hovedrollen er filmen en oplevelse«! sluttede Hans Andersen. – Harlang takkede for foredraget og fastslog at sammen med Søren Kierkegaard og H. C. Andersen er Karen Blixen vel Danmarks største litterære eksportvare.

Den evigtunge dobbeltsoroner – betegnelsen for et lykkeligt menneske der både har været elev og siden lærer på Akademiet – C. C. Andersen (S 1914), der om få dage fylder 90 år, causerede livligt og interessant. C. C. havde oplevet Karen Blixen i Studenterforeningen og mindedes et interview med hende i Politiken, hvor Julius Bomholt havde bemærket at »– man jo ikke kunne blive til noget rigtigt, hvis man ikke havde gået i den danske folkeskole«, hvortil Karen Blixen havde svaret: »Jeg ved ikke, om jeg er blevet til noget, men jeg har *ikke* gået i den danske folkeskole – mine forældre skaffede mig privatundervisning«. C. C. sluttede sit causeri med ordene: »Der hvor jeg føler mig hjemme er i Sorø og omegn – ikke i København, hvor jeg dog har levet i over 50 år! – Otto Hagemann uddybede sine soranske erindringer offentliggjorte her i bladet, skade at jeg ikke havde en (skjult) båndoptager med. Til slut orienterede rektor Erling Kristensen om diverse planer i jubilæumsåret, men da meget endnu er på forberedelsernes stadium, er det for tidligt at opstille et fast skema.

De til denne ypperlige frokost sammenstammede var: Erling Kristensen, rektor fra '81, æresmedlem og nestor Herluf Krog-Meyer '09, C. C. Andersen dobbeltsoroner '14, Ellen Boserup '22, D. G. Diemer og Laurids Schrøder '25, Dan Fink '27, Otto Hagemann '29, G. Holm-Petersen '31, Erik Gjedsted Christensen og Jørgen Tholl '33, Pia Frandsen '35, Paul Rantzau '37, Finn Harlang '45, Hans Andersen '51, Karin Mortensen '71, Per Salling og Tatzelormen, også kaldet Hans Kiesow '73. Peter Oluf Brøndsted viste sig et

par minutter, og sandelig om ikke Sparrevohn og en kendt, soransk advokat sad sammen med Saxtorph og ventede på »Erik den Røde« – det blev såmænd ikke spor kedeligt det Nachspiel! Karin var der hele tiden, og den blev omkring 17,00, før vi skred.

Rantzau

Soranerfrokosterne

afholdes i Restaurant Prag på hjørnet af Prags Boulevard og Amagerbrogade.

Vi mødes den første torsdag i hver måned kl. 12,00 (præcis – ellers varer det for længe, før vi kan gå til bords!) og melder os i buffetten, før vi går ind i vores lokale. Vi får en udmærket platte samt øl og kaffe og evt. snaps. Juniormedlemmerne får halvdelen af plattens pris (men ikke drikkevarerne!) refunderet ved henvendelse til kassereren eller et andet tilstedeværende bestyrelsesmedlem.

Nachspiel finder sædvanligvis sted på »Erik den Røde« fra ca. kvart over to.

En bøn af den irske digter Thomas More

Herre, skænk mig en god forøjelse og glem ikke at give mig noget at fordøje. Skænk mig et sundt legeme, og befri mig for det fromme hovmod, der finder det nødvendigt at forsage dine gaver, jordiske glæder og legemligt mådehold. OH Herre! giv mig også en ydmyg sjæl, der holder sig det for øje, som er godt og rent, forat jeg ikke skal forfærdes ved synet af synden, men være i stand til at finde udveje, der genopretter det gode forhold. Skænk mig et sind, der er fremmed for kedsomhed, ikke kender til surhed, ikke giver sig af med at jamre og klage. Find dig ikke i, at jeg bekymrer mig for meget om det højrumpede noget i mit indre, der kalder sig JEG. Herre, giv mig sans for humor, giv mig den nåde at kunne forstå en spøg, for at jeg kan opleve en smule lykke i livet, og være med til, at også andre kan få del i en lille smule lykke.

Amen

(Indsendt af Aton Andersen, R 1933)

Kære Soranerblad!

Der er så meget interessant stof i Soranerbladet, bl.a. gamle Soraneres erindringer, hvad de sidste numre har bragt fine eksempler på. Men så er der jo også de faste rubrikker, listen over runde fødselsdage og listen over dødsfald. Dem studerer jeg grundigt. Når man er kommet et stykke op i firserne, er allerede de fleste af ens årgang faldet bort, og man tænker uvilkårligt. – Hvem blir de næste? Naturligvis søges listen ført så komplet som muligt, men det er da hændeligt, at et eller andet navn kan overses. Må jeg have lov at gøre opmærksom på følgende:

Den 25. september 1985 døde Eggert Georg Hansen (R 24). Han var født den 14. marts 1908.

Georg Hansen var fra 1936 til 1976 forpagter af Castrupgård ved Fuglebjerg. I en årrække var han konservativ borgmester i Fuglebjerg kommune. Da han foruden andre tillidshverv også var medlem af bestyrelsen for A/S Flemstofte Maskinfabrik, hvor jeg arbejdede som prokurist, mødtes vi ret ofte, ligesom jeg også flere gange har været gæst i hans hjem, og vi havde således tit fornøjelsen at opfriske minder fra Sorø-tiden.

Han kom ind i 1. mellem i 1919, da jeg gik i 3.g., og i det år havde vi ingen kontakt. Men han huskede mig, hvad måske nok er naturligt, da de mindre drenge lettere husker de større. Således husker jeg også fra mit første skoleår mange af det hold, som blev studenter i 1914, f.eks. de endnu levende, højt bedagede C. C. Andersen, Hermod Lannung og Edw. Suhr. – Forøvrigt er også Georg Hansens søn, læge Chr. Hansen, Svendborg, Soraner (S 55). Her skal jo ikke skrives nekrolog, men jeg går ud fra, at Soranerbladet gerne vil have Georg Hansens navn på listen.

Steen Danielsen (S 1920)

Soranske dødsfald

KNUD THORGILS (S 24)

8. juli 1906 – 12. januar 1986

EGGERT GEORG HANSEN (R 1924)

14. marts 1908 – 25. september 1985

Runde fødselsdage i marts

1. Cand. scient. Kurt Brylov (f. 1936, S 55), Frøbels Allé 1, 2000 København F.
1. Dir. Anton K. Paulsen (f. 1936, R 52), Lykkevej 4, Falsled pr. 5642 Millinge.
1. Godsejer Vincens de Steensen-Leth (f. 1936, S 56), Steensgård pr. 5953 Tranebjerg.
4. Revisor Niels H. Jørgensen (f. 1926, R 42), Jasminvej 27, 4200 Slagelse.
5. Cand. mag. Jørgen Olesen (f. 1936, S 55), Søborg Parkallé 76, 2860 Søborg.
6. Prokurist Ib Andersen (f. 1936, '49), s.k.a. Nis Lorenzens Vej 1, 2000 København F.
6. Civ. ing. Finn Bundgaard Larsen (f. 1926, S 45), Hødersvej 5, 4000 Roskilde.
6. Lrs. Kaj Lund (f. 1916, S 35), Peter Bangs Vej 78, 4. sh, 2000 København F.
8. Prokurist John Lembcke (f. 1926, R 44), Skovkildevvej 13, 2630 Tåstrup.
9. Civ. ing. Iwan Krasilnikoff (f. 1936, S 55), Kastelsvej 5, st.-th., 2100 København Ø.
17. Maskinmester Erik Fencker (f. 1911, '28), Sindshvilevej 24, 2000 København F.
17. Forpagter Lars Gullestrup (f. 1926, S 46), Livøgade 9, 2100 København Ø.
17. Godsforvalter Otto Kaalund (f. 1906, R 22), Bredsvigvej 18, Hodsager pr. 7490 Aulum.
18. Ing. Johan Seligmann (f. 1936, R 52), Valdemar Rørdamsvej 4, 3460 Birkerød.
19. Lektor Jacob Molde (f. 1906, Lærer), Tokesvej 8, 4180 Sorø.
21. Øjenspecialist Niels Bülow (f. 36, S 55), Nørregade 40, 1165 København K.
23. Mag. scient. Ole Buchardt (f. 1936, S 54), Søndergårdsvej 73, 3500 Værløse.
23. Isenkræmmer Ole Georg Kasten (f. 16, R 33), Nørregade 26, 6600 Vejen.
23. Ejendomshandler Mogens Kristensen (f. 1926, S 46), Vestergade 24, 5970 Æreskøbing.
29. Cand. jur. Jørgen Hauch Fenger (f.)

1926, S 44), Gamtoftevej 19, Voldbro pr. 5610 Assens.

30. Skoleleder Rasmus Hansen (f. 1916, S 35), Kornmarken 31, 2880 Bagsværd.

31. Bankprokurist Haagen Pedersen (f. 1926, R 42), Fyensvej 7, 4200 Slagelse.
S.k.a.: »Sidste kendte adresse« – Oplysninger modtages meget gerne!

MEDELEMSKONTINGENTET

er af generalforsamlingen fastsat til kr. 90,- i 1985. For medlemmer fra og med årgang 1979 samt for medlemmer, der er fyldt 67 år, dog kun kr. 55,-. Medlemmer, som aftjener deres værnepligt, er kontingentfri et år, når meddelelse herom gives til:

Soransk Samfunds kasserer:

Direktør Finn Harlang
Dronningens Tværgade 30
1302 København K.
Telefon (01) 13 86 66
Postgiro 4 00 17 10
Kontingent giro 3 27 13 07

OBS – Årgang 85 er kontingentfri.

Postændring – Kontingent m.v.

SOR-data	SOR-data
Postbox 1078	Dr. Tværgade 30
København K.	1302 København K.
(udgår)	

Betaling

Til de medlemmer, der er bosat i Danmark, på Færøerne, i Norge, Finland, Sverige og på Island fremsendes fortrykte girokort. Medlemmer bosat i det øvrige udland, bedes tilsende os en check trukket på en dansk bank og lydende på danske kr. (det koster ellers Samfundet d. kr. 30,00 at indløse en check). Denne indbetaling må gerne komme kassereren i hænde u/ yderligere opfordring, hvorved Samfundet sparer tid og penge til oprævning.

Adresseændringer for Skandinavien

meddeles til det lokale postkontor, der lader besked gå videre til kassereren.

Henvendelse vedrørende SORANSK SAMFUND

stiles til:
Formanden, borgmester Ib Juul
Herlev Rådhus, Bygaden 90
2730 Herlev
Telefon (02) 94 06 33

SORANERBLADET: Redaktion

Svend Ranvig
Kongebrovej 28
4180 Sorø
(03) 63 08 57 (bedst 18-19)

SORANERBLADET: Administration

Direktør Finn Harlang
Dronningens Tværgade 30, 1302 Kbh. K.
(01) 13 86 66

Sorø Bogtrykkeri APS
Alleen 9, 4180 Sorø
(03) 63 05 75

LOUIS VICTOR A MATHIESEN

NYVEJ 12 B-1 TH

1851 FREDERIKSBERG C

Adresseendringer og re-
klamationer rettes i Skan-
dinavien til det lokale
postkontor.

Indhent tilbud på

Person-, Last-, Varevogne

MERCEDES-BENZ**4300 HOLBÆK**

Hovedvej 4

(03) *4341 22

4400 KALUNDBORG

Slagelsevej 162

(03) *5111 66

4500 NYKØBING Sj.

Autogården

(03) * 4111 22

– *Stedet vi mødes***HOTEL POSTGÅRDEN**

Leslie Christensen

Telf. (03) 63 22 22

Sorø Akademis
Skovdistrikt

Telf. (03) 63 01 25

gælder det **SPHAGNUM** så tal med**Pindstrup Mosebrug^{A/s}**

Pindstrup

8580 Ryomgård

Telefon (06) 39 61 00

SAAB
DACIA

Salg - Service

Aut. -forhandler

NIELS THIELE

Automobiler

STENLØSE

Tlf. (02) 17 00 72